

dygtige Mænd, men de ere bundne paa samme Maade som Skovriderne, og det for-
bavser mig, at det ærede Medlem, der har
været Landbrugsminister, ikke har hørt
megen Tale om det Forhold. Overførster-
institutionen, som den virker i Øjeblikket,
er i den Grad et Omsvøbsdepartement, at
det er vanskeligt baade for Overførsterne og
Skovriderne at komme til en virkelig ord-
entlig Behandling af Skovene, akkurat
paa samme Maade, som Tilfældet var i
tidligere Tid paa Godserne, den Gang man
passede paa det, som man kaldte Kon-
trollen, idet alt skulde sælges ved Auktion
og intet maatte sælges underhaanden. Paa
den Maade, som det er ordnet nu, er det,
som det ærede Medlem maa vide, næsten
ikke muligt for Skovriderne at sælge un-
derhaanden, det er næsten ikke muligt for
dem at røre sig, de skulle bruge den
gamle Maade med Auktion osv. Naar For-
holdene, samtidig med, at vi fik en Inspek-
tør eller hvad man skal kalde ham, kunde
ordnes saaledes, at Skovriderne fik friere
Hænder, saa vil jeg ogsaa garantere, at
der kunde komme noget virkeligt ud af
Skovene, medens det med den nuværende
Ordning er aldeles umuligt at bringe noget
ud af dem. Det kan fuldkommen rigtigt
siges, at vi have dygtige Overførstere, men
en Overførster er bunden i den Grad til
den gamle Slendrian, at han intet kan
faa ud af det, og derfor er det, at man
kan sige, at Overførsterinstitutionen gør
mere Skade end Gavn. Jeg vil ønske og
haabe, at det en Gang maa blive Tilfæl-
det, at vi maa faa en Direktør. Det
ærede Medlem mente, at det var umuligt
med een Direktør, men det er det ikke.
Naar vedkommende havde en ordentlig Stab
af Medhjælpere, er det min Overbevisning, at
der vilde komme meget mere Ensartethed
og Ro ind i Etaten. Naar der saa sam-
tidig blev givet Skovriderne den Frihed,
at de kunne handle, som de ville, paa
samme Maade som det sker paa Godserne,
saa er jeg overbevist om, at det vilde være
til stor Fordel, og at der vilde vindes
meget.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Jeg takker for de velvillige Udtalelser an-
gaaende den foreliggende Sag; jeg tør der-
efter nære Haab om, at det skal lykkes at

føre Forslaget igennem i indeværende
Rigsdagssamling. Jeg skal for øvrigt kun
gøre et Par Bemærkninger til det ærede
1ste Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-
Laurvig). Med Hensyn til Overførsternes
Stilling kan jeg ganske slutte mig til de
Udtalelser, der ere faldne fra det ærede
10de kongevalgte Medlem (Hage). Det
forekommer mig, at det ærede 1ste Med-
lem for 6te Kreds er noget tilbøjeligt
til at hænge sig i Navnet. Jeg indser
ikke, at det kan have noget at betyde, om
vi have en Skovdirektør som Overleder af
Statens Skovvæsen eller en Overførster.
Spørgsmaalet er jo egentlig kun det, om
een Mand kan overkomme det hele Ar-
bejde, og det tror jeg nu ikke kan lade
sig gøre. Jeg tror, at hvis vi fik een
Mand til at forestaa Overledelsen, hvad
enten det nu blev en Skovdirektør eller en
Overførster — der kunde jo ikke være no-
get i Vejen for at kalde ham saaledes —
vilde det blive nødvendigt for ham at have
nogle Inspektører til sin Assistance, men
jeg indser ikke, hvad der vilde opnaas ved
at faa en Skovdirektør og f. Eks. 3 In-
spektører, jeg tror, vi lige saa godt kunne
beholde de to Overførstere, som Forslaget
tager Sigte paa. Det ærede Medlem talte
om, at Skovriderne burde have friere Hæn-
der. Maaske der i den Retning kunde
gøres noget, det er jeg ret tilbøjelig til at
tro. Det er dog efter min Mening under
alle Omstændigheder en Nødvendighed, at
der er en Overledelse over det hele, ellers
bliver det vist for vildt. Selv om vi have
mange dygtige Skovridere, kunde det vel
ikke en Gang falde det ærede Medlem ind
at paastaa, at de alle sammen ere saa
dygtige, at de kunne undvære et Over-
tilsyn.

Saa sagde det ærede Medlem, at Ind-
tægterne af Statsskovene ere for ringe, de
ere ikke nær saa store som de Indtægter,
private Folk have af deres Skove. Deri
har det ærede Medlem vistnok Ret; det er
jo altid saadan, at Statsdrift er dyrere end
privat Drift. Men der er dog en Ting,
som det ærede Medlem maa tage i Be-
tragtning, nemlig, at Staten har ikke saa
faa Skovstrækninger, som medføre direkte
Udgift i Stedet for at bringe Indtægt; jeg
tænker her selvfølgelig paa de Skovstræk-
ninger, som vi have ovre i Jylland, hvor